

ศุกร์
30
สิงหาคม

สัปดาห์ที่ 21
เทศกาลธรรมดา
สดด 97:1-2,5-6,
10,11-12
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 1

มนุษย์ทุกคนสามารถเป็นคนโง่หรือคนฉลาดได้ เมื่อคนโง่เปลี่ยนแปลงมาเป็นคนฉลาดรอบรู้ เพราะเป็นคนโง่มาก่อน จะดีกว่าคนฉลาดที่ลืมนั่น มัวแต่โอ้อวดความดี ความฉลาดของตน เลยกลายเป็นคนโง่ไป เพราะลืมนึกไปว่าความฉลาดสุขุมรอบคอบ ความดีทั้งหลายเป็นของประทานจากพระ ฉะนั้น ถ้าดีจริง ฉลาดจริง จะสำนึกและขอบคุณพระตลอดเวลา พอใจในสิ่งที่เราดี ดีใจในสิ่งที่เราได้ เราฉลาดเมื่อเรารู้และยอมรับว่าเราโง่ “ขอบคุณความโง่ที่ทำให้ฉันทฉลาดขึ้น” ที่สุดของที่สุดขอบคุณพระเจ้า เจ้าของปรีชาญาณ และความดีทุกประการ

บทอ่านที่ 1

1 ธส 4:1-8

พี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดเราอ่อนขอและเตือนสติท่านในพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านเรียนรู้จากเราว่า จะต้องดำเนินชีวิตอย่างไรเพื่อเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า ท่านก็ดำเนินชีวิตเช่นนี้อยู่แล้ว แต่ขอให้ท่านมีความก้าวหน้ายิ่งขึ้นอีก ท่านทั้งหลายรู้อยู่แล้วถึงคำสั่งสอนที่เราให้ท่านเดชะพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้า

นี่คือพระประสงค์ของพระเจ้า คือให้ท่านเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ ละเว้นจากการผิดประเวณี แต่ละคนรู้จักใช้ร่างกายของตนด้วยความศักดิ์สิทธิ์และด้วยความเคารพ โดยไม่ปล่อยตัวตามราคะตามหาอย่างคนต่างชาติที่ไม่รู้จักพระเจ้า อย่าให้ผู้ใดล่วงเกินหรือหลอกลวงพี่น้องของท่านในเรื่องนี้ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงลงโทษในเรื่องความผิดเหล่านี้ทั้งหมด ดังที่เราเคยบอกและกำชับท่าน พระเจ้ามิได้ทรงเรียกเราให้มาเป็นคนสกปรกเปลว แต่ให้เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้น ผู้ที่ดูถูกค่าเตือนนี้ ก็มีใช้ดูถูกเพียงมนุษย์เท่านั้น แต่ดูถูกพระเจ้าผู้ประทานพระจิตของพระองค์ให้แก่ท่านด้วย

พระวรสาร

มธ 25:1-13

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงเล่าเรื่องอุปมาให้บรรดาศิษย์ฟังว่า

“อาณาจักรสวรรค์เปรียบได้กับหญิงสาวสิบคนถือตะเกียงออกไปรอรับเจ้าบ่าว ห้าคนเป็นคนโง่ อีกห้าคนเป็นคนฉลาด หญิงโง่ห้าคนถือตะเกียงไป แต่มิได้นำน้ำมันไปด้วย ส่วนหญิงฉลาดห้าคนนำน้ำมันใส่ขวดไปพร้อมกับตะเกียง ทุกคนต่างง่วงและหลับไปเพราะเจ้าบ่าวมาช้า ครั้นเวลาที่เที่ยงคืน มีเสียงตะโกนบอกว่า ‘เจ้าบ่าวมาแล้ว จงออกไปรับกันเถิด’

หญิงสาวทุกคนจึงตื่นขึ้นแต่งตะเกียง หญิงโง่พูดกับหญิงฉลาดว่า ‘ขอน้ำมันให้เราบ้าง เพราะตะเกียงของเราจะดับแล้ว’

หญิงฉลาดจึงตอบว่า ‘ไม่ได้ เพราะน้ำมันอาจไม่พอสำหรับเราและสำหรับพวกเธอด้วย จงไปหาคนขายแล้วซื้อเอาเองเถิด’ ขณะที่หญิงเหล่านั้นกำลังไปซื้อน้ำมัน เจ้าบ่าวก็มาถึง หญิงสาวที่เตรียมพร้อมจึงเข้าไปในหองานแต่งงานพร้อมกับเจ้าบ่าว แล้วประตูก็ปิด ในที่สุด พวกหญิงโง่ก็มาถึง พูดว่า ‘นายเจ้าข้า นายเจ้าข้า เปิดรับพวกเราด้วย’ แต่เขาตอบว่า ‘เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราไม่รู้จักท่าน’ เพราะฉะนั้น จงตื่นเฝ้าระวังไว้เถิด เพราะท่านไม่รู้วันและเวลา”